

denne stærke Mand, der erklærede, at Venstres Ministerium fra 1920—24. skulde vi ikke have noget af mere, det kan ikke komme igen. Efter at det ærede Medlem Hr. Slebsager havde kundgjort dette om den stærke Mand i Aalborg, er denne stærke Mand virkelig blevet Partiet Venstres Folketingskandidat deroppe; og i Gaar ser jeg, at den anden stærke Mand, Partiet har, er blevet proklameret som Kandidat i Sønderjylland, han skal være Samlingsmærket for Storaagrarerne dernede.

Der kan vel være Grund til triste Betragtninger over den Kendsgerning, at Sønderjydernes anerkendte Fører nu trækker sig tilbage, og at Valpladsen overlades til den, der i 1920—24. blev udskreget som en af de allerstærkeste i Venstre, denne stærke Mand, der overfor Arbejderne proklamerede Parolen: Spænd Livremmen ind. Dette Feltraab vil han formodentlig nu gaa til Valg paa, og det er jo ogsaa et meget betimeligt Tilraab og en Kandidat, hvis Betimelighed netop fremgaar af dette hans Slagord, i en Tid, hvor vi har 55 000 arbejdsløse. Der er Grund til at fæstne sin Opmærksomhed ved Venstres Opmarch paa en saadan Maade, som det er sket. Jeg skal ikke forsøge at pille ved den Begejstring, jeg forstaaer der er i Venstre over at have fulgt dette Samlingsmærke, Slagordet: Spænd Livremmen ind, vil gøre sig godt rundt om i Landet i den forestaaende Tid.

Vi, der er i det nuværende Ministerium, har ikke opgivet Troen paa, at Folket ønsker et virkeligt demokratisk Arbejde udført, og vi føler os nogenlunde sikre paa, at den Tro vil blive befæstet ved den Henvendelse til Landets Vælgere, som nu sker.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Oskar Andersen: Jeg kan desværre i en kort Bemærkning kun sige ganske faa Ord til den højtærede Undervisningsminister. Hun konstaterede, at da jeg sidst havde Ordet for en kort Bemærkning i Anledning af hendes Tale, stod jeg her hakkende og stammende i det og naturligvis skælvende overfor det forfærdelige Angreb, der havde fundet Sted overfor mig. Naturligvis vil ærede Medlemmer forstaa, at jeg nu ganske er læmmet efter dette, som i høj Grad minder om Brabands Belejring og en Tapperhed, som von Thyboe ikke kunde gøre den højtærede Undervisningsminister efter.

Jeg vil konstatere, at den højtærede

Undervisningsminister dog endelig har fundet sig beføjet til at følge den parlamentariske Pligt, der paahviler hende som Minister, at svare paa mine Spørgsmaal — dog ikke paa dem alle. Jeg havde rettet 3 Spørgsmaal. Jeg fik ikke nogen som helst Udtalelse om Anvendelsen af de Penge, der gik til det Sangkursus, som der ikke var Tale om, at denne Lærer Laursen fra Egebjerg kunde komme med til. Med Hensyn til Overlæreransættelsen i Kalundborg konstaterer jeg, at Ministeren ikke kan modsige, at Ministeren i Fjor omtalte et Princip, som Ministeren vilde følge, og som Ministeren altsaa har sat til Side og nu søger at komme bort fra ved at sige, at det maaske er Kontorets Princip. Men det gaar dog ikke. Med Hensyn til det tredje Punkt fik vi en meget lang Forklaring af, hvorledes den historiske Udvikling var med Hensyn til Sagen i Storehedinge. Jeg skal der henvise til en Erklæring, der er kommet frem om Skoleplansstriden mellem Byraadet i Storehedinge og Undervisningsministeren i „Folkeskolen“ af 28. Oktober. Der er ikke Tale om, at jeg kan gaa nærmere ind derpaa, da jeg ikke har en halv Time til min Disposition som Ministeren. Hvis Ministeren var fremkommet med sine Bemærkninger forrige Gang, saa kunde der have været Tid til at overveje dem og tage Stilling til dem; men det kan man jo ikke nu. Jeg vil blot hævde, at naar der er Enighed i Byraadet, Lærerraadet og i det hele hos de stedlige Autoriteter om en Skoleplan, er det i Modstrid med den gældende Ordning, at Ministeren tillader sig at gribe ind, som Ministeren har gjort her.

I Anledning af, at Ministeren tog nogle Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Rode til Indtægt for sig, vil jeg gerne bemærke, at det ærede Medlem Hr. Rode har aabenbart ikke læst nøjagtigt igennem, hvad jeg har sagt paa Sp. 901 i Folketingstidende. Jeg har ikke talt om Administrationen, men jeg har talt om Gennemførelsen af Lovgivningen og Ministerens Stilling dertil. Jeg kan ganske slutte mig til, hvad det ærede Medlem Hr. Rode siger paa Sp. 1130: „Hvad jeg har sagt, var derimod dette, at naar man modtager et Forslag fra et Flertal i Folketinget og administrerer det, saa kan man ikke, naar Finansloven igen forelægges, angribe dette Flertals Stilling og det Forslag, som man selv har været med til at gennemføre, paa den Maade, som den højtærede Undervisningsminister har gjort det.“ Akkurat dette er min Mening, og jeg mener derfor kan man ikke stole paa den ærede Ministers Ord.